

forbryderske eller usædelige Handlinger, for saa vidt det ikke godtgøres, at Tyendet ved Fæstemaalets Indgaaelse var vidende om det paagældende Forhold. d) Tyendet kan *ophæve Tjenesteforholdet* uden Opsigelse, naar det kan bevises, at Husbonden, uden at det selv er Skyld deri, ved utilbørligt Forhold fra sin Side har gjort sig skyldig i grov Tilisodesættelse af sine Pligter som saadan, *saasom**) naar han 1) har øvet Vold imod Tyendet (i Loven af 1854 staar „mishandlet“), 2) retsstridig har udsat dets Liv, Helbred eller Ære for Fare (ny Bestemmelse), 3) har søgt at forlede det til forbryderske eller usædelige Handlinger, 4) retsstridig har fremsat usande Beskyldninger imod det, som ere egnede til at skade dets gode Navn og Rygte (efter Loven af 1854 skal Husbonden „grovelig“ have krænket dets gode Navn og Rygte), 5) har undladt trods Paakrav at betale det forfalden Løn, 6) har nægtet at give det saadan Frihed, hvorpaa det efter Loven eller særlig Aftale har Krav (ny Bestemmelse), 7) yder det saadan Kost eller Opholdsrum, der er i Strid med Loven eller særlig Aftale eller egnet til at udsætte dets Helbred for Fare, 8) samt naar Tyendet har været Genstand for Vold eller utilbørlige Tilnærmelser fra andre til Husstanden hørende Personer uden trods Henvendelse at kunne opnaa Husbondens Beskyttelse derimod (Ordene „Vold eller“ er nye). Nævnet (se ndfr.) kan i de heromhandlede Tilfælde efter Omstændighederne tillægge Tyendet en passende Erstatning i Anledning af Tjenesteforholdets Afbrydelse; denne kan dog aldrig overstige den ndfr. under B, c) fastsatte Grænse. e) Har et Tyende uden at være hindret ved Sygdom eller andet lovligt Forfald, og uden at der har foreligget nogen Grund, som berettiger det til at hæve Tjenesteforholdet, undladt at møde i Tjenesten i rette Tid, saa at det af den Grund er blevet afvist, eller det aldeles er udeblevet, er det pligtigt at *betale Husbonden i Erstatning* saa meget, som Halvdelen af den kontante Løn udgør for den vedtagne Tjenestetid, samt *bøde* fra 10—100 Kr.; samme Erstatnings- og Strafansvar ifalder Tyende, som ulovligt bortgaar af Tjenesten. (Regelen i Tyendelovens § 47, at Tyendet, der ulovlig forlader Tjenesten, skal have sin fra sidste Fardag fortjente Løn forbrudt, for saa vidt den ikke er oppebaaret, er udeladt). — B. a) *Husbonden er berettiget til at nægte at modtage Tyendet*, naar han kan bevise: 1) at det i Løbet af det sidste Aar (denne Tidsbegrænsning fandtes

*) c: de under Nr. 1—8 nævnte Forhold fra Husbondens Side er kun anførte som *Eksempler* paa grov Pligttilisodesættelse. Den tilsvarende Bestemmelse i den gældende Tyendelov angiver *udtømmende*, i hvilke Tilfælde Tyendet kan opheve Kontrakten.